

Plzeňští lesníci chtějí lesy odolnější klimatické změně, začínají si strojově vyrábět sazenice

Správci plzeňských městských lesů postupně mění způsob pěstování a péče o sazenice stromků ve vlastní lesní školce Čtyrák na Bílé Hoře. Koncem jara spouštějí strojovou výrobu obalovaných sazenic lesních stromků, o ně pak pečují pod mostovou závlahou. U většiny pěstovaných druhů budou plzeňské městské lesy soběstačné. Obalované sazenice se lépe ujímají, což je v době klimatické změny pro obnovu lesů důležité.

„Plzeň má přes čtyři tisíce hektarů lesů, ty jsou tak jedním z jejích největších bohatství. Nejen kvůli hospodaření se dřevem, ale podstatnou část tvoří i rekreační lesy hojně navštěvované obyvateli i turisty. Chceme mít tedy porosty v co nejlepší kondici. Obnově lesa i jeho vhodné druhové skladbě proto věnujeme náležitou pozornost,“ řekl **Aleš Tolar**, náměstek primátora pro oblast dopravy a životního prostředí s tím, že městští lesníci každý rok vysází v průměru 400 tisíc sazenic jehličnanů i listnáčů. Kvůli suchu se postupně zvyšuje podíl obalovaných sazenic lesních stromků oproti těm prostokořenným, které hůře zakořeňují.

„Nyní zahajuje provoz linka, která seje do velkokapacitních květníků, takzvaných sadbovačů, semena borovic, modřínů, jedle a smrku. S využitím nové mostové závlahy, kterou jsme pořídili loni, jsme tak schopni připravit pro naše lesy víc odolnějších sazenic lesních stromků s kořeny v substrátu. Právě tyto sazenice se díky rašelinovému substrátu a vláze v ní, kterou si nesou s sebou, lépe ujímají. Lesní porosty tak obnovíme rychleji,“ doplnil **Aleš Tolar**.

„Nejen, že se lépe ujímají po výsadbě, ale navíc výrazně prodlužují období, po které je možné je vysazovat. Další výhodou je, že zpočátku rostou rychleji, čímž uspoříme prostředky na sekání buřeneš okolo vysazených stromků,“ vysvětlil vedoucí oddělení lesního hospodářství Správy veřejného statku města Plzně **Milan Sekáč**. „Vloni jsme zvýšili podíl těch obalovaných oproti prostokořenným z 20 procent na přibližně 40. Letos na podzim jich chceme mít již 60 až 70 procent. Do budoucna bychom chtěli poměr obalovaných sazenic stále navyšovat. Bez strojového vybavení včetně mostové závlahy by to šlo jen těžko,“ dodal **Milan Sekáč**.

„V naší lesní školce Čtyrák na Bílé Hoře máme asi milion sazenic lesních stromů. Nejstarším jsou čtyři roky. Většinu tzv. prostokořenných sazenic jsme dosud pěstovali v řádcích, které je nutné několikrát do roka zbavit plevele. Není to jednoduchá práce, zvláště v horkých letních dnech, a sehnat na ni schopné lidi, je stále větší problém,“ řekl **Vít Fišer** ze Správy veřejného statku města Plzně, který lesní školku Čtyrák řídí.

Lesní školka Čtyrák vznikla před rokem 1947 a postupně se zvětšovala. Na nynější rozloze 4,07 hektarů se tu pěstují sazenice lesních stromů. Nejvíce je sazenic borovic (asi 60 %), dále dubů (letní i zimní dohromady asi 30 %). Pěstují se také sazenice jedlí, smrků, buků, lip, modřínů a douglasek. Většina (přibližně 95 %) skončí v plzeňských městských lesích. Letos připraví pracovníci lesní školky na secí lince přibližně 200 tisíc sazenic borovice, modřínu, jedle a smrku. V tomto roce také dojde k vybudování druhého pole s mostovou závlahou, které umožní dál navyšovat výrobu krytokořenného sadebního materiálu.

První zmínky o lokalitě **U Čtyráku** jsou asi 200 let staré. Čtyrák byla borovice se čtyřmi kmeny, která v této lokalitě kdysi rostla. Později ji nahradila jiná čtyřkmenná borovice, jejíž torzo v podobě velkého samorostu zdobí odbočku na lesní cestu z komunikace od Bílé Hory do

Zruče na kraji školky. Nezvykle tvarované či jinak výjimečné stromy totiž lesníci často zachovávají jako raritu. Čtyrák spojuje s lokalitou V Doubí rovná lesní cesta nazývaná **Kokoškova dálnice** po boleveckém hajném Kokoškovi, který tuto cestu upravil, aby nemusel s traktorem objíždět les ze Sofronky ke Čtyráku. Někdy se tato lesní cesta nazývá také Štěrkována.

Plzeňské městské lesy, o které se Správa veřejného statku města Plzně stará, mají rozlohu 4092 hektarů a zahrnují lesní pozemky na 52 katastrálních územích od Stodu až k Rokycanům. Historické lesní pozemky má Plzeň například také u Kokotských rybníků. Svoji rozlohou jsou plzeňské městské lesy pátým největším městským lesním majetkem v České republice a představují tak „rodinné stříbro“ města Plzně.

Správa veřejného statku města Plzně je příspěvkovou organizací města Plzně, která se dle statutu města stará o městské nemovitosti, jejich údržbu a rozvoj. V její kompetenci tedy jsou správa, údržba městských komunikací včetně některých chodníků a stezek, správa veřejného osvětlení a světelného signalizačního značení, správa infrastruktury pro provoz veřejné dopravy, správa a údržba lesů, rybníků ale i většiny kašen, fontán, pump a pítek a vybraných parků a lesoparků, jako jsou např. Borský park, Lochotínský park, Lobežský park, park Potoční a Košutecké jezírko či lesoparky Homolka a Špitálský les.